

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er rigtigt, at man ikke er bombet fuldstændig tilbage, det har hr. Kofod-Svendsen ret i. Til gengæld får det, vi andre synes man skulle gøre mere ved, nemlig den store arbejdsløshed, lov til at blive – med det resultat, at vi stadig væk skal bruge mange penge på dagpenge. Det er lige præcis den filosofi, vi skal have vendt om. Vi skal gøre mere for at få folk i beskæftigelse i stedet for at gøre mere for at dele dem op, sådan at når de har gået rigtig lang tid ledige, så skal de ned på en lavere indtægt end dem, der har gået kort tid ledige. Den filosofi bryder jeg mig ikke om.

Må jeg så sige, så det også går op for hr. Kofod-Svendsen, at vi i socialistisk folkeparti i årevis har talt om, at det da var bedre, om vi kunne give arbejdsløse uddannelses tilbud. Vi har støttet enhver bestræbelse i den retning. Vi har på tidspunkter været enige med de radikale i – også før de radikale blev støtteparti for denne regering – at vi skulle gøre noget, sådan at de arbejdsløse fik lov til at uddanne sig. Det, vi bare ikke havde med, var, at hvis de ikke umiddelbart efter skaffede sig et arbejde, så ville de ryge ned på en lavere sats.

Så lad være med at komme og skyde os i skoene, at vi ikke synes, det er rigtigt og vigtigt med uddannelsesperspektivet. Det er vi enige i. Når vi kritiserer det alligevel, så er det, fordi vi kan dokumentere, at der er skåret ned på uddannelseskontoen i de forskellige politiske forlig. Og så kommer man nu og siger: nu skal I alle sammen have uddannelse, og ih, hvor er det godt! Det er ikke ærlig snak.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Man bliver jo næsten rørstrømsk, når man hører, at hr. Kofod-Svendsen har været ude at fortælle, at nu skal de langtidsledige have fra 1½ til 2 års uddannelse. Hvad er realiteten? Realiteten er, at hr. Kofod-Svendsen har himmelske forudsætninger, når han tager til udlandet og fortæller, hvad dette drejer sig om. Nu skal han få de jordnære fakta:

Hovedparten af de mennesker, vi taler om her, er ufaglærte, dårligt uddannede. Og hvad er det, man tilbyder dem ifølge undervisningsministerens papir? Ufaglærte, der

tidligere har været beskæftiget inden for byggeindustrien, kan optages og uddannes inden for byggeindustrien. Hvad er det for en uddannelse inden for specialarbejderuddannelsen, der er 1½–2-årig? Ufaglærte, der tidligere har været beskæftiget inden for et fag med arbejdsløshed, kan uddannes til svejsere og i elektronik. Hvad er sandheden på dette område? Sandheden er, at dette land er fyldt med svejsere og folk, der er uddannet i elektronik på disse skoler. De bliver ikke uddannet til job. Og hvor lange er de kurser? Er de 1½–2-årige?

Skal vi tage et nyt punkt? Vi kan gå det igennem punkt for punkt. Dette papir og de forudsætninger, hr. Kofod-Svendsen er rejst til Norge, Sverige, Vesttyskland, eller hvor han nu har været henne, og har fortalt om, er himmelske. Han bør fortælle, hvad det er, dette drejer sig om. Det er arbejdsledige ufaglærte med en dårlig skoleuddannelse. Man skal ikke komme og sige, at de efter de tilbud, der er kommet her, får 1½–2-årige kurser. Arbejdsministeren har fortalt os i arbejdsmarkedsudvalget, at det, man planlægger, er kurser på tre dage og 10–30 uger – nichts weiter! Derfor skal man holde sig til sandheden og lade være med at komme med den slags argumentation for det forlig, der er lavet. Det hører ingen steder hjemme.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Vi går fra de korte bemærkninger over til ordførerrækken.

Ole Vagn Christensen (S):

Det har været interessant at følge debatten om det forlig, regeringen og de radikale har indgået om jobtilbud og jobskabelse. Det har været interessant, men forstemmende, for målsætningen har fra starten for regeringen og de radikale været at spare offentlige midler og begrænse dagpengeretten, samfundets ansvar for arbejdsløsheden. Det er ikke en politik, socialdemokratiet kan tilslutte sig, tværtimod.

Folketinget havde lejlighed til at diskutere forliget under den forespørgselsdebat, socialdemokratiet rejste 23. oktober 1984. Vi fik ikke meget at vide. Faktisk ville regeringen helst undgå at tale om det nyeste spareforlig. Til gengæld var de radikale meget ivrige for at forsvare principperne i indgrebet. Dette